

ДАМЯН ДАМЯНОВ
РЪКАТА МИ ОТВИКНА ОТ
ПИСАЛКАТА...

chitanka.info

Ръката ми отвикна от писалката,
машинката ми пишеща ръждяса.
И се простих с илюзийката, малката,
че някога съм бил поет и пак съм.
Какъв поет?! Глупак! И нищо повече!
На този свят, сегашен и предишен,
любов не му е нужна, а любовници.
Поетите са хора най-излишни.
Да, той, светът, зает с по-други трепети,
затънал цял в омрази, в бизнес, в кърви,
наистина обича си поетите,
но само че ги предпочита мъртви.
Та да приключи с темата започната
за творчеството, смисъла, живота,
все по си мисля да им туря точката —
не в листа с молив, а с куришум в челото.
Така най-лесно драма си, малката,
зарад която толкоз труд излишен
съм изхабил с машинката, с писалката,
с един-единствен изстрел ще напиша.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.